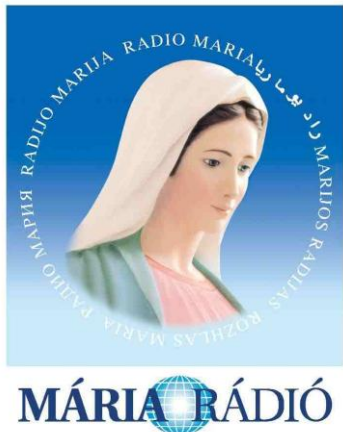

Közösségi alkalmaink a héten

Hétfőn	15.00 Nyugdíjas klub
	17.00 Bibliaóra
Pénteken	18.00 Gimnazisták ifjúsági csoportja
Szombaton	9.30 Ministráns-foglalkozás

Hirdetések

1. Jövő vasárnap (Urunk megkeresztelkedésével) befejeződik a karácsonyi időszak, s kezdetét veszi az évközi, „farsangi” idő.
2. Január 6.: Vízkereszt parancsolt ünnepe
előesti szentmise a Széchenyi úton 17.00
napján pedig a templomban 7.00 és 18.00
3. Istentől áldott, békés, boldog új évet kívánunk mindenkinek!

Mária Rádió Cegléd Fm 88.3 MHz

2700 Cegléd Eötvös tér 3.

TANÍTVÁNY

A CEGLÉDI, A CSEMŐI ÉS A NYÁRSAPÁTI KATOLIKUSOK HETI
ÉRTESÍTŐJE

2016. január 3. IX. évf. 1. szám

CEGLÉDI RÓMAI KATOLIKUS PLÉBÁNIA

2700 Cegléd, Kossuth L. tér 3. +36-53-500-950

<http://www.cegledplebania.hu>

szecsodi.peter@vaciegyhazmegye.hu

Karácsony 2. vasárnapja

Kezdetben volt az Ige, az Ige Istennél volt, és Isten volt az Ige, ő volt kezdetben Istennél. Minden általa lett, nélküle semmi sem lett, ami lett. Benne az élet volt, s az élet volt az emberek világossága. A világosság világít a sötétségben, de a sötétség nem fogta fel. Föllépett egy ember, az Isten küldte, s János volt a neve. Azért jött, hogy tanúságot tegyen, tanúságot a világosságról, hogy mindenki higgyen általa. Nem ő volt a világosság, csak tanúságot kellett tennie a világosságról. (Az Ige) volt az igazi világosság, amely minden embert megvilágosít. A világba jött, a világban volt, általa lett a világ, mégsem ismerte föl a világ. A tulajdonába jött, de övéi nem fogadták be. Ám akik befogadták, azoknak hatalmat adott, hogy Isten gyermekei legyenek. Azoknak, akik hisznek nevében, akik nem a vérnek vagy a testnek a vágyából s nem is a férfi akaratából, hanem Istentől születtek. S az Ige testté lett, és közöttünk élt. Láttuk dicsőségét, az Atya Egyszülöttének dicsőségét, akit kegyelem és igazság tölt be. János tanúbizonyságot tett róla, amikor azt mondta: „Ez az, akiről hirdettem: Aki nyomomba lép, nagyobb nálam, mert előbb volt, mint én.” Mindannyian az ő teljességéből részesültünk, kegyelmet kegyelemre halmozva. Mert a törvényt Mózes

közvetítette, a kegyelem és az igazság azonban Jézus Krisztus által lett osztályrészünk.¹⁸ Istent nem látta soha senki, az Egyszülött Isten nyilatkozta ki, aki az Atya ölén van.

Útravaló

Jézus Názáretben eltöltött 30 csendes évében sokszor csak ürességet, jelentéktelenséget, félelmetes jelzésnélküliséget látunk. Az a tény, hogy ő is élte a korabeli zsidók teljesen hétköznapi életét, majd pedig egyszer csak Isten tekintélyével lépett fel, a keresztény hit egyik legnagyobb kihívásával állunk szemben. Ezt az úrt az ember megpróbálja kitölteni, fantáziájával kiszínezni. Könnyen beláthatjuk, hogy mindenki ösztönösen fél a kicsinységtől, a hétköznapiságtól, a csendtől, az egyszerűségtől. Sokszor egész vallásos életszemléletünk hamis – azt gondoljuk, hogy valami nagy dolgot kell tennünk, valami fontosat kell életünk során véghezvinnünk. Názáret arra tanít, hogy végső soron Isten nem azt várja, hogy nagy műveket alkossunk, vagy érte szenvedjünk (bár ez hozzátartozik), hanem egyszerűen szentek legyünk. Nem jó emberek, nem becsületes polgárok vagy feddhetetlen jellemek legyünk, hanem Szentek!

Jézus gyermekora nélkülözött mindenféle rendkívüliséget. Ennek bizonyítéka, hogy amikor visszatér Názáretbe, s hallják az itteniek mindenfelől, hogy talán Ő a Messiás, felteszik maguknak a kérdést: „nemde az ács fia csupán?” Nem tett csodákat, nem volt kis zseni, vállalta az emberi fejlődés minden mozzanatát. Imádkozott, dolgozott, evett, ivott, elfáradt, megpihent, egyszóval megszentelt mindent. Newman bíborost kérdezték egyszer, hogy miben áll az életszentség. Ezt válaszolta: „Ne maradj ágyban, amikor elérkezett a felkelés ideje, pontosan feküdj le. Végezd el kötelező

imáidat, élj Isten jelenlétében egész nap és légy vidám! Csak egy nap az élet: ébredéstől az elalvásig. A mai napon kell felismernem az Úr látogatását, a jót megtennem és a bűnt elkerülnöm.” A „majd holnap megteszem” lelkiisége sehová sem vezet, legyünk bátrak megtenni még ma, ami az Isten akarata!

Az élet igéje januárban

„Arra hívtunk, hogy az Úr nagy tetteit hirdessük!” (vö. 1Pt 2,9)

Keresztény népünk körében természetesen vannak különbségek gondolkodásmódunkat, hagyományainkat, kultúránkat illetően, de ezeket tisztelettel el kell fogadnunk, fel kell ismernünk ennek a nagy változatosságnak a szépségét, tudva, hogy az egység nem egyformaság.

Ezt az útmutatást fogjuk követni a keresztények egységéért meghirdetett imahéten, amelyet az északi féltekén január 18. és 25. között ünneplünk, majd pedig az egész év folyamán. Az élet igéje arra hív, hogy különböző egyházakhoz és közösségekhez tartozó keresztények próbáljuk jobban megismerni egymást, beszéljük el egymásnak az Úr csodálatos tetteit. Akkor valóban hitelesen tudjuk majd „hirdetni” is ezeket a tetteket, mert tanúságot teszünk az egységünkről éppen a különbözőségben, és konkrétan is támogatjuk egymást.

A Szentatya január havi imaszándéka

Egyetemes: Hogy a különböző vallású férfiak és nők közötti őszinte párbeszéd a béke és az igazságosság gyümölcsét teremtsen

Evangelizációs szándék: Hogy a párbeszéd és a felebaráti szeretet által, a Szentlélek kegyelmével megszűnjék a keresztények közötti szakadás.